ਅਮੀਨਾ ਬੇਗਮ

ਬਨਾਮ

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2023 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2706)
ਸਤੰਬਰ 04, 2023

[ਸੂਰਜ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਦੀਪੰਕਰ ਦੱਤਾ*, ਨਿਆਂਕਾਂ.]

ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਮੁੱਦਾ: ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਖਿਲਾਫ 24.03.2023 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਕੰਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਦੇਤੂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਦੇਤੂ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਰੋਕਥਾਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੂਟਲੈਗਰਜ਼, ਡਾਕੂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਗੁੰਡੇ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰ, ਨਕਲੀ ਬੀਜ ਅਪਰਾਧੀ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਖਾਦ ਅਪਰਾਧੀ, ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਅਪਰਾਧੀ, ਨਕਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪਰਾਧੀ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਵਿਸਫੋਟਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੂਆ ਅਪਰਾਧੀ, ਲਿੰਗ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੰਗਲ ਅਪਰਾਧੀ, ਤਸਕਰੀ ਅਪਰਾਧੀ, ਹਥਿਆਰ ਅਪਰਾਧੀ, ਸਾਈਬਰ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਸਫੇਦ ਕਾਲਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ 1986 – ਸਾਲ 2022 ਅਤੇ 2023 ਦੌਰਾਨ, ਲਗਾਤਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ 9 (ਨੌ) ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਅਤੇ 5 (ਪੰਜ) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ 186, 189, 353, 504, 420, 384, 354, 420, 323, 392, 195ਏ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ – 24.03.2023 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਜਾਇਦਾਦ।

ਫੈਸਲਾ: ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ" ਨੂੰ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ – ਭਾਵੇਂ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ,

ਡੀਟੇਨੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹੀ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਬਿਖਰੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਹਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ - ਨਾਬਾਲਗ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡੀਟੇਨੂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਭਾਵੇਂਹੀ, ਅਰੁਣ ਘੋਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਧੇਰੇ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਜੋ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ' ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਡੀਟੇਨੂ ਨੂੰ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 353 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਧੀਨ ਵੀ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਡੀਟੇਨੂ ਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਬਚਾਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਵਿੱਚ ਬੂਟਲੇਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ, ਡਾਕੂ, ਨਸ਼ਾ-ਅਪਰਾਧੀ, ਗੁੰਡਾ, ਅਨੈਤਿਕ ਟਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲੇ, ਨਕਲੀ ਬੀਜ ਅਪਰਾਧੀ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਖਾਦ ਅਪਰਾਧੀ, ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪਰਾਧੀ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੰਗਲ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਗੇਮਿੰਗ ਅਪਰਾਧੀ, ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧੀ, ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਸਾਈਬਰ ਅਪਰਾਧ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਕਾਲਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ 1986 - ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਿਤੀ 24.03.2023 - ਸਹੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ:

ਫੈਸਲਾ: ਡੀਟੇਨੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 04.03.2021 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 16.08.2021 ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ 9 (ਨੌ) ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 5 (ਪੰਜ) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ (ਸਾਲ 2022-2023), ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡੀਟੇਨੂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ, ਇਲਾਵਾ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ" ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ - ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਕਤ 5 (ਪੰਜ) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰਜ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਡੀਟੇਨੂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਰੰਤੂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 04.03.2021 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੇ ਅੰਤਿਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਤਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਵਰਣਨ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਚੂੰਕਿ ਉਕਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪੂਰਵ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਲਿੰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਫਤਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ।

ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ – ਸਧਾਰਣ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਯ:

ਫੈਸਲਾ: ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਡਿਟੇਨੂ ਨੇ ਕ੍ਰ. ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 41-ਏ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਟੇਨੂ ਨੇ ਜਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ – ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਡਿਟੇਨੂ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ – ਇੱਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਧਾਰਣ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਸਾਧਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ – ਜਮਾਨਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਸਧਾਰਣ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਕੇ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਯ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ – ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ – ਆਦੇਸ਼ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਸਰਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ:

ਫੈਸਲਾ: ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਖੂਬਸੂਰਤ ਜਾਂ ਕਲਾਤਮਕ - ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਸਮਝਣਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਤਮਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤੀ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਚੂੰਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ

ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬੂਟਲੈਗਰਜ਼, ਡਾਕੂਆਂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਹਥਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਨਕਲੀ ਬੀਜ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਖਾਦ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਨਕਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੰਗਲ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੂਆ ਅਪਰਾਧੀ, ਲਿੰਗ ਅਪਰਾਧੀ, ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਅਪਰਾਧੀ, ਹਥਿਆਰ ਅਪਰਾਧੀ, ਸਾਈਬਰ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਸਫੇਦ ਕਾਲਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ 1986 - ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ:

ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਅਧਿਕਤਮ ਸੰਭਵ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨਾਲ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨੇ ਹੋਵੇਗੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ - ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸਾਦੇ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ - ਇਸ ਲਈ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਬਿੰਦੂ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬੂਟਲੈਗਰਜ਼, ਡਾਕੂਆਂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਹਥਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਨਕਲੀ ਬੀਜ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਖਾਦ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਨਕਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੰਗਲ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੂਆ ਅਪਰਾਧੀ, ਲਿੰਗ ਅਪਰਾਧੀ, ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਅਪਰਾਧੀ, ਹਥਿਆਰ ਅਪਰਾਧੀ, ਸਾਈਬਰ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਸਫੇਦ ਕਾਲਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ 1986 - "ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ -

ਫੈਸਲਾ: ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ "ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ" ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਦੇਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਸਮੇਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦ ਨੂੰ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘੱਟ ਅਵਧੀ ਲਈ – ਕੈਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ – ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਉਦੇਸ਼, ਜੇ ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਲਈ ਕੈਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੈਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਤੁਕੀ ਅਤੇ ਨਾਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰੋਕੂ ਕੈਦ – ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆਯੋਗਤਾ – ਰੋਕੂ ਕੈਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਫੈਸਲਾ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੋਕੂ ਕੈਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ: (i) ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲਕਾਈ ਹੋਵੇ, ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਭਾਵ, ਜਿਸ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਅਨਿਵਾਰਯ ਹੈ; (ii) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਹ ਸਟੈਚੂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; (iii) ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਲੱਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ; (iv) ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਮਿਤ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ

ਸੰਚਾਲਨ ਸਟੈਚੂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; (v) ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉਹਨਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਟੈਚੂਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; (vii) ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਤਕਾਲਿਕ ਅਤੇ ਨੇੜਲੇ ਲਿੰਕ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ; (viii) ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ(ਆਂ) ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਕੁਝ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਤੱਥ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮਝੇਗਾ; (ix) ਰੋਕੂ ਕੈਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਧਰਤੀਆਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਸਪਸ਼ਟ, ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜੋ, ਪੱਰਯਾਪਤ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ, ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਕੈਦ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ (x) ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ – ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ – ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ:

ਫੈਸਲਾ: ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਬਹਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰਚਨਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਧਾਰਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਧਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ – ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲੇਖ 14, 19 ਅਤੇ 21 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ 'ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਿਕੋਣੀ' ਅਧੀਨ, ਲਗਨ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।

ਹਰਾਧਨ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਏਅਰ 1974 ਐਸ.ਸੀ. 2154: [1975] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 778; ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਾ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਏਅਰ 1964 ਐਸ.ਸੀ. 334: [1964] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 921; ਸੁਜੀਤ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ (2020) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 309; ਅਲਕਾ ਫੌਜਦਾਰ 968 ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਲੋਹੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜ [1966] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 709; ਅਸੋਕ ਸੁਸ਼ੀਲ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜ (1997) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 195; ਫਾਗੂ ਸ਼ਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ (1974) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 152; [1974] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 832 – ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਖੁਦੀਰਾਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (1975) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 81; [1975] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 832; ਇੱਛੂ ਦੇਵੀ ਚੋਰਾਰੀਆ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1980) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 531; [1981] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 640; ਸਮਾ ਅਰੁਣਾ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (2018) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 150; [2017] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 52; ਖਾਜਾ ਬਿਲਾਲ ਅਹਮਦ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (2020) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 632; [2019] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1174; ਰੇਠੱਕਾ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (2011) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 244; [2011] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 740; ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ (2007) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 129; ਵਿਜੇ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (1984) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 14; [1984] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 435; ਬੰਕਾ ਸਨੇਹਾ ਸ਼ੀਲਾ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (2021) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 415; ਮੱਲਾਲਾ & ਕ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 424; ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1982) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 271; [1982] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 272 — ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1988) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 57; ਪੇਸਾਲਾ ਨੂਕਾਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2304 ਦੇ 2023, 16 ਅਗਸਤ, 2023 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; — ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਏ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਐਸ.ਸੀ. 27; [1950] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 88; ਰੁਸਤਮਜੀ ਕਾਵਸਜੀ ਕੂਪਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1970 ਐਸ.ਸੀ. 564; [1970] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 530; ਸ਼ਿਬਨ ਲਾਲ ਸਕਸੇਨਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954

ਐਸ.ਸੀ. 179; [1954] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 418; ਕਾਮਨ ਕਾਰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (1999) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 667; [1999] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1279; ਅਰੁਣ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (1970) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 98; [1970] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 288; ਸ਼ੈਕ ਨਜ਼ਰੀਨ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 908 ਦੇ 2022, ਮਿਤੀ 22ਜੂਨ 2023; ਦੱਤਾਤਰੇਯ ਮੋਰੇਸ਼ਵਰ ਪੰਗਾਰਕਰ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 181; [1952] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 612; ਬੈਂਗਲੋਰ ਮੈਡੀਕਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਸ. ਮੁੱਦੱਪਾ (1991) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 54; [1991] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 102; ਦੀਪਕ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 2022 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 99; ਚੇਰਕੁਰੀ ਮਣੀ ਬਨਾਮ ਚੇਅਰ ਸੈਕਰੇਟਰੀ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ (2015) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 722; [2014] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 750 ਸੁਸਾਨਾਹ ਸ਼ਾਰਪ ਬਨਾਮ ਵੇਕਫੀਲਡ & ਓਰਸ. [1891] ਏ.ਸੀ. 173, 179 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2706 ਦਾ 2023।

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 28.06.2023 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, WP ਨੰਬਰ 9000 ਦਾ 2023।

ਸਿੱਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਡਾ. ਜੇ. ਪੀ. ਧੰਦਾ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ ਰਾਣੀ ਧੰਦਾ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸੁਚੀ ਨਿਗਮ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਜੇਸਲ ਵਾਹੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸਿੱਧਾਰਥ ਸਾਵੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਹਰਸ਼ ਪੀਚਾਰਾ, ਰਾਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਚੌਧਰੀ, ਦੁਵ੍ਵੂਰੀ ਸੁਬਰਾਹਮਣਿਆ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰੀ ਐਸ. ਭੂਪਤੀ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਨਹਾ, ਰੂਪਰਾਜੀ ਬੈਨਰਜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਦੀਪਾਂਕਰ ਦੱਤਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ।

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ

2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 28ਵੀਂ ਜੂਨ, 2023 ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ("ਹਾਈ ਕੋਰਟ", ਇਥੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਹੇਬੀਅਸ ਕੋਰਪਸ ਐਡ ਸਬਜੀਸੀਅੰਡਮ' ਦੀ ਰਿਟ ਅਤੇ 24ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 2023 ("ਡਿਟੈਂਸ਼ਨ ਆਰਡਰ", ਇਥੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ("ਡਿਟੇਨੂ", ਇਥੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

ਡਿਟੈਂਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ

3. ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਸਿਟੀ ("ਕਮਿਸ਼ਨਰ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਟੇਨੂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਦੀ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲੁਟੇਰਿਆਂ, ਲੁਟੇਰਿਆਂ, ਨਸ਼ਾ-ਮੁਕਤੀ, ਗੁੰਡਾ ਅਨਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲੇ, ਨਕਲੀ ਬੀਜ ਅਪਰਾਧੀ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਖਾਦ ਅਪਰਾਧੀ, ਭੋਜਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪਰਾਧੀ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਪਰਾਧੀ, ਗੇਮਿੰਗ ਅਪਰਾਧੀ, ਜਿਨਸੀ ਅਪਰਾਧੀ, ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਅਪਰਾਧੀ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀ, ਸਾਈਬਰ ਅਪਰਾਧ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਵ੍ਹਾਈਟ ਕਾਲਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ 1986 ("ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਟੇਨੂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ "ਵਾਈਟ ਕਾਲਰ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ 4 ਮਾਰਚ, 2021 ਨੂੰ

ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਪਰਾਧੀ"; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਿਤੀ 16 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਸਤ, 2021 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ2 , ਡੀਟੇਨੂ 17 ਅਗਸਤ, 2021 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਰਿਹਾਈ, ਡਿਟੇਨੂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦਤਨ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ (2022 ਅਤੇ 2023 ਦੇ ਦੌਰਾਨ), ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਨੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ 9 (ਨੌਂ) ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਸਨ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹੈ; ਕਿ ਅਜਿਹੇ 9 (ਨੌ) ਵਿੱਚੋਂ ਅਪਰਾਧ, 5(ਪੰਜ) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.3 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡਿਟੇਨੂ "ਆਦਤ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣਾ, ਧੋਖਾਧੜੀ, ਜਬਰਦਸਤੀ, ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਊਟੀ, ਡਕੈਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧਮਕੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ... ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ 'ਗੁੰਡਾ' ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲਡ)। ਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਡੀਟੇਨੂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਏ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਹੈ ਇੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ ਕਿ “ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੋਲਕੁੰਡਾ ਦੇ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰ. 18/2023 ਵਿਚ ਡਿਟੇਨੂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਫਲਕਨੁਮਾ PS ਅਤੇ Cr.No.35/2023 ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਸਤਗਾਸਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਊਂਟਰਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡੀਟੇਨੂ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

“ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਵੀ ਅਤੇ ਜੇਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਗੁੰਡਾ' ਵਜੋਂ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੰਚਲਗੁੜਾ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

4. ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਹੋਣ ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 29ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 2023 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਮਾ ਕੀਤੀ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ 29ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2023 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਾਇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ “ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਕਾਰਨ ਹਨ ...” ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 20ਵੀਂ ਮਈ, 2023 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਕੇ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਯਾਨੀ 27ਵੀਂ ਜਨਵਰੀ, 2023 (ਸਿਕ, 27ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 2023) ਤੋਂ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਸੇ ਮਿਤੀ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੈਧ ਆਧਾਰ/ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੀ ਅਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਹੋਈ।

5. ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਥੇ ਉੱਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਤਰਕ

6. ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਮਿਸਟਰ ਲੁਥਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਈ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦਿਖਾ ਸਕਣ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ, ਦੋਨੋਂ ਤੱਥਾਤਮਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ। ਉਸ ਨੇ ਤੱਥਾਤਮਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਹਿਲੂਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਸ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ। ਉਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਮਿਲ ਸਕੇ।

7. ਉਲਟ, ਮਿਸਟਰ ਦਵੇ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਲਈ ਸੀਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਲੁਥਰਾ ਦੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਲੱਭਣ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਣਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ 24 ਮਾਰਚ, 2023 ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ 20 ਮਈ, 2023 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਯੋਗ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਦਵੇ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਗਿਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਮਿਸਟਰ ਦਵੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਉਦਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਅਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਸੂਰਤ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਸਟਰ ਲੁਥਰਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦਾਅਵੇ ਵਰਗੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਚ ਮਿਸਾਲੀ ਮੁੱਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਸਾਧਾਰਣ ਚਰਚਾ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆਯੋਗਤਾ

8. ਇਸ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵੈਧ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆਯੋਗਤਾ ਦਾ ਦਾਇਰਾ।

9. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (1) ਅਤੇ (2) ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਮਾਨੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਮੌਲਿਕ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜੋ ਗਾਰੰਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਨੁਚਛੇਦ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਉਪਬੰਧ (1) ਅਤੇ (2) ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਾਕੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਏ.ਐੱਨ. ਰੇ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਹਰਾਧਨ ਸਾਹਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਮੀਨਾ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੌਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਡਰਾਉਣਾ ਉਪਾਅ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਂ ਦੀ ਕਸੌਟੀ 'ਤੇ ਖਰੇ ਉਤਰੇ ਹਨ।

10. ਇਹ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਐਹਤਿਆਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਰੇਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਹਨ। ਚੂੰਕਿ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ

ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਉਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਹਰ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਾਇਬ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਵਾਜਬੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ। ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜੋ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਨ, ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਈਸ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੀਮਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

11. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਖੱਕੇ ਨੂੰ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਅਨੁਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

12. ਮਾਣਯੋਗ ਐਚ.ਜੇ. ਕਾਨੀਆ, ਸੀ.ਜੇ., ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ1 ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਆਈ। ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਐਕਟ, 1950 ("ਹਿਰਾਸਤ ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ 6 (ਛੇ) ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਖਿਆ ਦੁਆਰਾ 4 (ਚਾਰ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਗਣਰਾਜ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ, ਅਨੁਚਿੱਤ 21 ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਟੋਮੋਟਿਵ ਐਕਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੂਪਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਏ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਖਾਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਰੂਪ ਇਕੱਲੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹੀ", ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਹੁਣ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ, ਸਾਨੂੰ ਏ.ਕੇ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਧਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੋਪਾਲਨ (ਸੁਪਰਾ)। ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ (ਸੁਪਰ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੇਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਜਿਕ ਹਕੀਕਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਜੇ ਵੀ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪਹਿਲੂ।

13. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿੱਬਨ ਲਾਲ ਸਕਸੇਨਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਾਜਾ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਬੀ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਸਨ) ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਾਰਨ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"8. ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਹਾਲਾਤ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਇਹ ਹੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਧਾਰ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਤਰਕਸੰਗਤ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ

ਮੁੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਸਿਵਾਏ ਮਾਲੀਦਾ ਦੇ ਆਰੋਪ ਦੇ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਅਨਿਰਣੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 13-3-1953 ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਮੁੱਖ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1)(ਏ) ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਨ ਚੰਗੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਾੜੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਅਸਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ, ਸਥਿਤੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੇਤੁੱਕਾ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭ੍ਰਾਮਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

14. 'ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ' ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਪੀ.ਬੀ. ਗਜੇਂਦਰਗਡਕਰ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਸਨ) ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"7. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ 3(1)(ਅ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ (i) ਤੋਂ (iii) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਸੰਬੰਧਿਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਇੰਨੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਿਰਤੁਅਲੀ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਖਾਮੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 3(1)(ਅ) ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਹਨ, ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਹੇ ਗਏ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ (a) ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਕੇਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਡਿਟੇਨੂ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮਾਲਾ ਫਿਡਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਆਧਾਰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਇਤਫਾਕਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮਾਲਾ-ਮਾਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 3(1)(a) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

15. ਆਪਣੀ ਕਾਉਂਟਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ (ਪੰਨਾ 10 ਅਤੇ 11 ਤੇ) ਖਾਸ ਛੱਡੋਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਖੁਦੀਰਾਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 8 ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੁਜ਼ਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 4 (ਚਾਰ) ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1971 ਦੇ ਆਂਤਰਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰਖ-ਰਖਾਵ ਐਕਟ ("ਮਿਸਾ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 8 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕਰੀਏ ਜੋ ਮਾਣਯੋਗ ਪੀ.ਐਨ. ਭਗਵਤੀ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ) ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 9 ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"8. ਹੁਣ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹਿਰਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਏ) ਦੇ ਉਪ-ਖੰਡਾਂ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਸੰਤੁਸ਼ਟ' ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਵੈਧ ਕਾਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਸੀਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀਏ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮ ਉਪਾਯ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਮੁਦਾਇਕ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਐਹਤਿਆਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਹਰ ਰੋਕਥਾਮ ਉਪਾਯ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕਟੋਕ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ', ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਪਤੰਜਲੀ ਸਾਸਤ੍ਰੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਵੀ.ਜੀ. ਰੋਅ [(1952) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 418 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1952 ਐਸ.ਸੀ 196 : 1952 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 597] ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮ ਹਿਰਾਸਤ 'ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਐਹਤਿਆਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ' ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਰਨਿਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਫਿਨਲੇ ਨੇ ਰੈਕਸ ਬਨਾਮ ਹਾਲੀਡੇ [1917 ਏ.ਸੀ 260] ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ 'ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਪਯੁਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਗਾਊ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।' ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸੁਭਾਵ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਣ ਯੋਗ ਮਾਮਲੇ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਚਾਹੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪ-ਖੰਡ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਿਰਾਸਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀ, ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ. ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ, ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਪਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

9. ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੀਮਤ ਹੈ ਹੋਣਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧੀਨ. ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਸੂਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ, ਅਦਾਲਤ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ: ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਬੁਰਾ ਹੋਣਾ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਆਧਾਰ ਹਨ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ. ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਬਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ [ਏਆਈਆਰ 1943 ਐਫਸੀ 75 : 1944 FCR 1 : 45 Cri LJ 341] ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ : ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰੇਗਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ. 'ਅਨੁਚਿਤ ਮਕਸਦ' ਦੀ ਹੋਂਦ, ਯਾਨੀ ਏ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਆਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕਹਿਣ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਬਨਾਮ ਗੋਰਧਨਦਾਸ ਭਾਂਜੀ [1951 ਐਸ.ਸੀ. 1088 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1952 ਐਸ.ਸੀ. 16 : 1952 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 135] ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਮੰਤਰਾਲਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸਿਮਸ ਮੋਟਰ ਯੂਨਿਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਲੇਬਰ ਅਤੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ([1946] 2 ਆਲ ਈ.ਆਰ. 201] ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੈ ਆਪਣੀ ਬਣਾਈ ਨੀਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੀ ਗਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਗਲਤ ਪਰੀਖਣ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਉਹਨਾਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਬੂਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੀਆਂ ਹਨ।' ਮੈਕਨਾਘਟਨ ਬਨਾਮ ਕਿੰਗ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਐਫ.ਸੀ. 129 : 51 ਕ੍ਰਿ ਐਲ.ਜੇ 1480 : 1949 ਐਫ.ਸੀ.ਆਰ. 827]. ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉਹ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮਨੁੱਖ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ, ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਕ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਢੰਗ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਐਸ.ਸੀ. 72 : (1964) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 733]. ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਹਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਅਧੀਨ ਲਈ ਗਈ, ਜੋਰ ਦੇਣ ਲਈ)

16. ਇੰਛੂ ਦੇਵੀ ਚੋਰਾਰੀਆ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ ਉੱਤੇ ਜਾਰੀ ਪੇਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।

"5.*** ਜਦੋਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਗਰੀਬ, ਅਣਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਉਮੀਦ

ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ ਬਿਆਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਯਾਚੀਕਾ ਵਿੱਚ ਯਾਚੀਕਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦਾ ਭਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਾਂਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਾਂਝ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਅਤੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਲੋੜ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪ 'ਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਾਪਰਨ ਤੱਕ ਵੈਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਮਿਲਕੀਅਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਬਾਗੀ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਲਾਗਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ।"

17. ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਮਾ ਅਰੁਣਾ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਐਸ.ਏ. ਬੋਬਡੇ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ, (ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ

ਤਾਂ ਸੀ) ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"16. ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਟਰਨ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਪਿੱਛਾ? ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੀ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਰਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਥੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੁਰਾਣੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ:

"ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਉਚਿਤ ਅਨੁਮਾਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਾਤਕਾਲਿਕ ਲੋੜ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਜੀਵਿਤ ਅਤੇ ਨੇੜਲਾ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਵਾਰਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਵਾਰਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਮੂਲ ਸੰਕਲਪ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ।"

18. ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਾਜਾ ਬਿਲਾਲ ਅਹਮਦ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਤੇਲੰਗਾਨਾ, ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਸੀ, ਜਿੱਥੇ 22ਵੀਂ ਨਵੰਬਰ, 2018 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ 2007 - 2016 ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਮਾਣਯੋਗ ਡਾ. ਡੀ.ਵਾਈ. ਚੰਦ੍ਰਚੂੜ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

"23. ""ਜੇਕਰ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਰਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਅਪਰਾਧੀ ਐਕਟ 1986 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ। ਹੋਣ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਯੋਗ ਆਧਾਰ. ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਬਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਲਾਈਵ ਲਿੰਕ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਗਠਜੋੜ ਜਾਂ ਲਿੰਕ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਜਾਂ ਝੁਕਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ, ਫਿਰ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਸਬੰਧ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਲੰਬਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਹਵਾਲਾ ਹੀ ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ। ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਸ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖੋ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ. ਅਜਿਹੀ ਫਾਲਤੂ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਡਿਟੇਨੂ ਦੀ।"

(ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲਡ)

(ਜੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ)

19. ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਸੁਨੀਲ ਫੁਲਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

"11. ""ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਸੀਮਿਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੂਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਸਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਚਮੁਚ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਬਦ ""ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ"" ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

20. ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਰੋਧਕ ਹਿਰਾਸਤ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਗੌਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੰਗੇ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪਰਯਾਪਤਤਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ, ਇਹ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੋਧਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੱਗੇ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ, ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹੁਕਮ ਜੋ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਢਾਲ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂਚ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਸੁਣਾਏ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ 3-ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

22. ਰੇਖਾ ਬਨਾਮ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ:

"21. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੋਧਕ ਹਿਰਾਸਤ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਰ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ, ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲ (ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਿਆਦ) ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤੀ ਲਈ ਕੀ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮਕ ਜਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"

(ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਇਟੈਲਿਕ)

*** 29. ਨਿਰੋਧਕ ਹਿਰਾਸਤ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ (ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਛੱਡ ਕੇ) ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੂੰਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 22(3)(ਬੀ) ਨਿਰੋਧਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਨਿਰੋਧਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਕੀਰਣ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਡ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੋ ਲੰਬੇ, ਕਠਿਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੱਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ (ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੰਡਾਤਮਕ ਸਟੈਚੂਟ) ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰੋਧਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ।"

23. ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਘੱਟ ਸੰਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਰੋਕਥਾਮ ਹਿਰਾਸਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮ ਜਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਲਟ, ਚੂੰਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਪਾਸੇ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਲਤ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਲਈ ਸਲਾਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਜੀਵਨ' ਦੀ ਅਵਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਜੀਵਨ' ਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 21 ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਕਾਮਨ ਕਾਰਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ)। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਚਛੇਦ 22 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਖੁਦ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਾਯ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਹੀ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਰੋਸੀ ਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਨਿਵਾਰਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸਮੇਂ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਤਰਕ-ਵਿਤਰਕ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਗੇ। ਚੂੰਕਿ ਨਿਵਾਰਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਜ਼ਾਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

24. ਸਾਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰੇਖਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਵਾਰਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਹਰਾਧਨ ਸਾਹਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਰੇਖਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹਰਾਧਨ ਸਾਹਾ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

25. ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲੇ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਹਾਲਾਤ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ; ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਮੁਨਾਸਬਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਏ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਰਿਮੋਟ ਤੋਂ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕਰੇਗੀ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਹੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਇਹ ਹੈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਣ ਨਾਲ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ detenu ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਗਵਰਨਿੰਗ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਚੁਣੌਤੀ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਣੋ। ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ, ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ

(i) ਆਰਡਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ, ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਗੈਰ;

(ii) ਅਜਿਹੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਾਹਰੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ;

(iii) ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ;

(iv) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹੁਕਮ;(v) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵੈ-ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ;

(vi) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਟਿਵ ਮੁੱਲ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਹੈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ;

(vii) ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲਾਈਵ ਅਤੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਾਸੀ ਹੈ;

(viii) ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ(ਜ਼) ਅਜਿਹੇ ਹਨ/ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਨੂੰ ਤੱਥ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੈ;

(ix) ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਰ ਸਟੀਕ, ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਸਪਸ਼ਟਤਾ, ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦੇਤੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਯਤਵ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਿਆਂ;

(x) ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸਮਾਂ-ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਖਰਾਬ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਹਿਰਾਸਤ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦੀ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪਰਿਣਾਮ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ

26. ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"3.(1) ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੂਟ-ਲੈਗਰ, ਡਾਕੂ, ਨਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਗੁੰਡਾ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਜ਼ਮੀਨ-ਕਬਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧੀ, ਨਕਲੀ ਬੀਜ ਅਪਰਾਧੀ, ਕੀਟਨਾਸ਼ਕ ਅਪਰਾਧੀ, ਖਾਦ ਅਪਰਾਧੀ, ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਅਪਰਾਧੀ, ਨਕਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਪਰਾਧੀ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੰਗਲ ਅਪਰਾਧੀ, ਜੂਆ ਅਪਰਾਧੀ, ਲਿੰਗ ਅਪਰਾਧੀ, ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਅਪਰਾਧੀ, ਹਥਿਆਰ ਅਪਰਾਧੀ, ਸਾਈਬਰ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਵਾਈਟ ਕਾਲਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਬਾਰੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਕੰਮ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(2) ਜੇਕਰ, ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ, ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕਹੇ ਗਏ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੋਧ ਕੇ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ-ਸਮਾਂ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਜੋ, ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਸੰਤੁਸ਼ਟ" ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਓਰ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

27. ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 24ਵੇਂ ਮਾਰਚ, 2003 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(2) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ 'ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ' ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਉੱਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖਰੀ ਉੱਤਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

28. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ 5 (ਪੰਜ) ਵੱਖਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਹਨ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ, ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੱਦਾਰੀ ਸਬੰਧੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ 26/2022, 18/2023 ਅਤੇ 35/2023 ਵਿੱਚ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦਕਿ ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ 338/2022 ਅਤੇ 277/2022 ਵਿੱਚ, ਚਾਰਜ-ਸ਼ੀਟ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ।

29. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੁੱਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਇਹ ਹਨ: ਪਹਿਲਾਂ, ਕੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ' ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕੀ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਕੀ ਮਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਾਨੂੰ ਏਮੀਨਾ ਬੇਗਮ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ।

30. ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਖਲਲਾਂ ਅਤੇ "ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਖਲਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

31. ਇਹ ਤ੍ਰਿਵਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕ ਕਤਾਰਬੱਧ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਅਤੇ "ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ" ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।

32. ਅਸੀਂ ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਲੋਹੀਆ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਅਤੇ "ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ" ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਐਮ. ਹਿਦਾਯਤੁੱਲਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਜੀ) ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ:

"54... ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਗੜਬੜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਗੜਬੜੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਦੋ ਸ਼ਰਾਬੀ ਝਗੜਦੇ ਅਤੇ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੜਬੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਗੜਬੜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਣਾਏ

ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਾਨ ਲਓ ਕਿ ਦੋ ਲੜਾਕੂ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇ ਸਾਂਪ੍ਰਦਾਇਕ ਜਜ਼ਬਾਤ ਭੜਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਮੱਸਿਆ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਗੜਬੜੀ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਅਨੁਮਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਮੁਦਾਇਕ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਿਰਫ ਗੜਬੜੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਹਨ।

55. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ 'ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ' ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ (ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ) ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ' ਵੀ 'ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਵ੍ਰਿੱਤ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵ੍ਰਿੱਤ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਲਾ ਵ੍ਰਿੱਤ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਵ੍ਰਿੱਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।"

(ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਰੇਖਾਂਕਿਤ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ)

33. ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਲਲ ਵਜੋਂ ਯੋਗ ਮੰਨਣ ਲਈ, ਖਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡਰ, ਘਬਰਾਹਟ ਜਾਂ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਖਲਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਹਿਦਾਯਤੁੱਲਾਹ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਅਰੁਮ ਘੋਸ਼ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ: "ਕੀ ਇਹ [ਪੜ੍ਹੋ: ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ] ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਖਲਲ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਖਲਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਾਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ?" ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੰਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੰਦੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ (ਪੜ੍ਹੋ: ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ) "ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਮੁਦਾਇਕ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।" ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਲੋਹੀਆ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"3. ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਮਾਨ ਤਾਲ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਥਾਨਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਖਲਲ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਕਿ ਆਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਮਾਨਿਆ ਖਲਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਖਲਲ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਮੁਦਾਇਕ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਅਸਰ ਹੀ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਲਲ ਕੇਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ... ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਇਕ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਸਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ... ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਫਾਰਮੂਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।" 34. ਕੁਸੋ ਸਾਹ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜ[1], ਮਾਨਯੋਗ ਵਾਈ.ਵੀ. ਚੰਦ੍ਰਚੂੜ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਨ) ਨੇ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ:

"4. **** ਦੋ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੁਨਿਸਚਿਤ ਖੱਕੇ ਹਨ, ਇਹ ਅਚਰਜ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ

ਬਿਖਰੇ ਅਤੇ ਅਸੰਗਠਿਤ ਅਪਰਾਧ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬਹਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਗੇ ਪਰ ਹਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਾ ਦੇਵੇ। ****"

"6. **** ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਢਿੱਲਾ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ****"

(ਸਾਡੀ ਤਰਫੋਂ ਅਧੀਨ ਰੇਖਾ, ਜੋਰ ਦੇਣ ਲਈ)

35. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗਾ/ਅ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨੂੰ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ, ਸੰਕੀਰਣ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਉਸ ਹਿਰਾਸਤੀ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ" ਲਈ ਹੈ। 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਅ) ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿੱਚ "ਆਮ ਜਨਤਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਜਾਨ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਵਿਆਪਕ ਖਤਰਾ" ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

36. ਰਾਮ ਮਨੋਹਰ ਲੋਹੀਆ (ਸੁਪਰਾ) ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਾਧਾਰਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਅੱਖਰ ਦਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਲਾਤ ਬਿਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ੱਕ ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

37. ਰੇਖਾ ਵੀ (ਉੱਪਰ) ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 30 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ:

"30.ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਰੋਕਥਾਮ ਹਿਰਾਸਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੁੱਛਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ? ਜੇ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤੀ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੇਬਲ ਬਦਲ ਕੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰ, ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਕਾਸਮੈਟਿਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।"

38. ਇਸ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ 4ਥ ਮਾਰਚ, 2021 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 420 ਅਤੇ 406 ਅਧੀਨ 4 (ਚਾਰ) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਜ਼ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ

ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 16ਵੀਂ ਅਗਸਤ, 2021 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼" ਅਤੇ "ਜਨ ਆਦੇਸ਼" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ "ਜਨ ਆਦੇਸ਼" ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 'ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼' ਅਤੇ 'ਜਨ ਆਦੇਸ਼' ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਵਿਭਾਜਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਉਚਿਤ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲੇ "ਜਨ ਆਦੇਸ਼" ਜਾਂ "ਜਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਖਲਲ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਇਸ ਦੇ ਬਜਾਏ, ਉਹ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

39. ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਹਨਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਜੋ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਆਰਡਰ" ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ "ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼" ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੀ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ Detenuhave ਦੁਆਰਾ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਵਾਰਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਸਮ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ ਦੇ. ਨਾਬਾਲਿਗ ਲੜਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਨੇ ਸਾਡੀ ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਰ ਅਸੀਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਟੇਨੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (“Cr. PC”, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਅਰੁਣ ਘੋਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ" ਅਤੇ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੇਕਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਵਾਰਾ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਟੇਨੂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 353, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ.

40. ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢਾਂਚਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਡੀਟੇਨੂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਹਾਂ ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਤ - ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਮਾਪ - ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ "ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ" ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ 16 ਅਗਸਤ, 2021 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ "ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ" ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ "ਕਾਨੂੰਨ" ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਰਡਰ" ਅਤੇ "ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼" ਦੀ ਸੰਭਾਲ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ.

41. ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨਿਪਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸਖਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

42. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੇ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਹੈ।

43. ਪਿਛਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2019-20 ਦੌਰਾਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ 4ਥ ਮਾਰਚ, 2021 ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ 16ਥ ਅਗਸਤ, 2021 ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੇ 2022-23 ਦੌਰਾਨ 9 (ਨੌ) ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ 9 (ਨੌ) ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 5 (ਪੰਜ) 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ "ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ, ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ।"

44. ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕਾਉਂਟਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਈ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੈਰਾ 3 (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ ਸੈੱਟ ਆਉਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਉਲੇਖ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ।

45. ਖੁਦੀਰਾਮ ਦਾਸ (ਉੱਪਰ) ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ 'ਇਤਿਹਾਸ ਪੱਤਰ' ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਕਈ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੋਰ, ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤਨੀਤਾ ਨੂੰ, ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਬਲਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਦੇ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਆਦਤਨੀਤਾ ਨੇ ਕੋਈ 'ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ' ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ।

46. ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 5 (ਪੰਜ) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਜ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦੇਤੂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸੋਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 4ਥ ਮਾਰਚ, 2021 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਮਿਲਣ ਨਾਲ, ਇਹ ਤਰਕ ਦੀ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਵਰਣਨਾ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਜਾ ਬਿਲਾਲ ਅਹਮਦ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਿਬਨ ਲਾਲ ਸਕਸੇਨਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਾਰਨ ਇਹ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੈਧ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਆਧਾਰਾਂ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਨ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਯੋਗਦਾਨ ਦਿੱਤਾ।

47. ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚਣਾ ਬਾਹਰੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਡਾਟਾ 'ਤੇ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਕਿ ਦੇਤੂ ਨੁਕਸਾਨਦਾਇਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜੇਸ਼ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਐਨ.ਸੀ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਸਮੇਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਜਾਂ ਪੂਰਵਗ੍ਰਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਤੂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਿਛਲੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ 16ਵੀਂ ਅਗਸਤ, 2021 ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇਹ ਅੰਦੇਸ਼ਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਦੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਤੂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ,

ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ। [...]. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਚੂੰਕਿ ਦੇਤੂਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਤੂ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਭਿਯੋਜਨ ਇਸੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੇਤੂਆਂ ਖਿਲਾਫ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਚੂੰਕਿ ਦੇਤੂਆਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਉਪਾਯ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਉਲਟਣ, ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

48. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪੂਰਵ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਜਾਂ ਲਿੰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

49. ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਉਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਕਲਾਤਮਕ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਸਾਫ ਅਤੇ ਸਧਾਰਣ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਤਮਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਵ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਕਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਸੁਝਵਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਜਾਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਵਾਕ ਸਥਾਨ ਨਾ ਲੈਵੇ, ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਕ 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਦੰਡਾਤਮਕ ਜਾਂ ਨਿਆਇਕ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਨਿਰਦਯੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਸਖਤ ਰੋਕਥਾਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਤਾਉਣ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਪਾਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਸ਼ਨ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਖਿੱਜਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸਲਾਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

50. ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਦ੍ਧ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਥੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ:

“ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡਿਟੇਨੂ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਕੁਖਿਆਤ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਰਾਉਡੀ ਸ਼ੀਟਰ ਹਨ...

ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਡਿਟੇਨੂ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰ.ਨੰ. 352/023 ਫਲਕਨੁਮਾ ਪੀਐਸ ਵਿੱਚ ਆਤਮਸਮਰਪਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਕ੍ਰ.ਨੰ. 182/023 ਗੋਲਕੋਂਡਾ ਪੀਐਸ ਅਤੇ 352/023 ਫਲਕਨੁਮਾ ਪੀਐਸ ਵਿੱਚ ਜਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਕਾਉਂਟਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਮਾਣਯੋਗ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਜਮਾਨਤ 'ਤੇ ਨਿਆਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਪੂਰਵਵਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ

ਹੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਆਦਤਨ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੇ ਉਸਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਡਰੂੰਘਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਮਾਜ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ।"

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕ੍ਰਾਈਮ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਡਿਟੇਨੂ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ। ਜਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ:

"ਮੈਂ ਡਰੂੰਘਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦਤਨ ਅਪਰਾਧੀ ਆਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਸਮਾਜ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਨ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ।"

51. ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਾਹਰਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਧੀਵਤ ਵੈਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਦਧ□ਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਡਿਟੇਨੂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਟੇਨੂ ਨੇ ਕ੍ਰ. ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 41-ਏ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਟੇਨੂ ਨੇ ਜਮਾਨਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਡਿਟੇਨੂ ਨੂੰ ਜਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਥੇ ਤਿੰਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਜਮਾਨਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸਧਾਰਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਆਈ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਸਾਧਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਏ, ਅਸਾਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜਮਾਨਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਯਾਪਤ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਸਧਾਰਨ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍

52. ਵਿਜੇ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ," ਮਾਨਯੋਗ ਈ.ਐਸ. ਵੇਂਕਟਰਾਮਯਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਸਨ) ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:

32. ...ਇਹ ਅਚਰਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਤਬ ਤੱਕ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੰਖ ਕੱਟੇ ਜਾਣ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਮ ਆਪਰਾਧਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਬ ਤੱਕ ਕਿ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜਿਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰੇ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੋਕਥਾਮਕ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

(ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਅਧੀਨ ਲਈ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ)

53. ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਦਾਂਤਾਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਬੰਕਾ ਸਨੇਹਾ ਸ਼ੀਲਾ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟਰੇਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਉੱਥੇ, ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 420, 406 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ 5 (ਪੰਜ) ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਾਲੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਅਤੇ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 506 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਈ ਦੇਤੂ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਿ:

"ਡਿਟੈਂਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਦੀ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵਿਆਪਕ ਜਨਤਕ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਦੇਤੂ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪੰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਧਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਉਪਾਅ ਹਨ। ਰਾਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਰੱਦ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਗਾਊ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਆਰਡਰਾਂ ਦੀ ਸਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੀ ਦੇਤੂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਹੈ ਕਿ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਏ) ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਗਈ ਜਨਤਕ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਤਰਾ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ।"

(ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਅਧੀਨ ਰੇਖਾ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ)

54. ਬਾਹਰਲੇ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਡਿਟੈਂਸ਼ਨ ਆਰਡਰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।

55. ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਰੁਝਾਨ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੌਮ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ ਤੋਂ 75 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਹੋਤਸਵ ਮਨਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਬਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣੀ ਜਲਦੀ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ, ਮੱਲਾਦੀ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਤੇਲੰਗਾਨਾ2 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਕਹਿਣ ਦਾ:

"17. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ, ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਐਕਟ 1986 ਅਧੀਨ ਪੰਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਿਟੈਂਸ਼ਨ ਆਰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਆਰਡਰ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੁਰਾਣੀ ਸਮੱਗਰੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਡਿਟੈਂਸ਼ਨ ਆਰਡਰਾਂ ਨੂੰ

1986 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿਰਾਸਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ।

(ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਅਧੀਨ ਰੇਖਾ,)

56. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਰੁਟੀਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਮੱਲਾਦੀ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸ਼ੈਕ ਨਜ਼ਨੀਨ ਬਨਾਮ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਦੀ ਰਾਜਯ2 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ, 2021 ਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਪਨਾਹ ਲੈਣਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਯ ਨਹੀਂ ਸੀ।

57. ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਬਹਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਰਚਨਾਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਉਪਾਯ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਧਾਰਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਧਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸੰਜੋਏ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਯਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਲੇਖ 14, 19 ਅਤੇ 21 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ 'ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਿਕੋਣੀ' ਅਧੀਨ, ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

58. ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਾਂ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮਾਂ ਦੀ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਨਮਾਨਿਤ ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਬਣਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹਨ, ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤਾ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਅਨਿਆਇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲਵ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਇੱਕ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਅਨੁਮਤੀ ਸਮਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 12 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮਾਂ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨੇ ਹੋਵੇਗਾ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ। ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੜ੍ਹਨ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਸਟਰ ਲੁਥਰਾ ਨੇ ਦੱਤਾਤਰੇਯ ਮੋਰੇਸ਼ਵਰ ਪੰਗਾਰਕਰ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਆਰ.ਕੇ. ਮੁਖਰਜੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹਿਰਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਰਾਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਏ.ਕੇ. ਰਾਯ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ"। ਇਸ ਲਈ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਬਿੰਦੂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮ ਹਿਰਾਸਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਤਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਗ ਸਮਾਂ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਜੀਬ ਸੰਗਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਅਧਿਕਤਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਯੋਗ ਅਵਧੀ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਨਾ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤ ਮੁਹੱਈਆ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

59. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮ ਹਿਰਾਸਤ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ 3 (ਤਿੰਨ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਨ-ਓਬਸਟੈਂਟੇ ਕਲੋਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਗਾਂਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਉਪ-ਕਲੋਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਕਰੇ।"

60. ਜਿਸ ਧਾਰਾ 13 ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਮਿਆਰੀ ਅਵਧੀ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਕੈਨੀਕਲ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਸੁਝਾਅ. ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਵਧਾਉਣਾ ਵਿਵੇਕ ਹੈ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼।

61. ਫਾਗੂ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਵੈਸਟ ਬੰਗਾਲ8 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਮ.ਆਈ.ਐਸ.ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਇਸ ਲਈ ਖਰਾਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"28. *** ਅਧਿਕਤਮ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿ ਅਧਿਕਤਮ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਅਣਗਿਣਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਦਾ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

62. ਏ.ਕੇ. ਰਾਏ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਕੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ:

"77. ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਡਾ.ਘਾਟੇ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਮਿਆਦ, ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਨਿਵਾਰਕ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਿਆਦ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ, ਆਧਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਲੰਬਾਈ।

(ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਰੇਖਾਂਕਿਤ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ) 63. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੰਡਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਤਮ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਯਾ ਤਾਂ ਅਧਿਕਤਮ ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇਣ ਤੱਕ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਜ਼ਾਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਛੋਟ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅਣਬੰਧਿਤ, ਅਣਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਅਸੀਮਤ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਇੱਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਕਿ "ਅਣਜਾਣਿਆਂ" ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ "ਅਧਿਕਤਮ ਸਮਾਂ" ਦੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਬਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਲਪਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ।

64. ਵਿਕਲਪ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬੈਂਗਲੋਰ ਮੈਡੀਕਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਸ. ਮੁੱਦੱਪਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਰਦਾਰ ਸਾਧਨ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ, ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਚੁੱਪ ਹਨ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਇਸ ਨੂੰ

ਉਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਣਉਚਿਤ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

65. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਬਾਹਰਵਾਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੀਪਕ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

“ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਵਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਾਹਰਵਾਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਤਮਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਲਈ ਬਾਹਰਵਾਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ।"

66. ਸੱਚ ਹੈ, ਦੀਪਕ (ਉੱਪਰ) ਨੂੰ ਰੋਕਥਾਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਥੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਰਡ ਹਾਲਸਬਰੀ ਨੇ ਸੁਜ਼ਾਨਾ ਸ਼ਾਰਪ ਬਨਾਮ ਵੇਕਫੀਲਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿੱਜੀ ਰਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ; ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਮਿਜ਼ਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ, ਅਸਪਸ਼ਟ, ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

67. ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਕੇ ਏ.ਕੇ. ਰਾਯ (ਉੱਪਰ) ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"70. *** ਸਾਨੂੰ ... ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਭਾਗ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੋਕਥਾਮ ਦੇਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿ ਲੇਖ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਲੇਖ 14, 19 ਅਤੇ 21 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

68. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ" ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਇੱਕ (ਇੱਕ) ਸਾਲ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1974 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਿਆਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਕਿਉਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੋਲਡ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੈਂਚ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਅਧਿਕਤਮ ਅਵਧੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਅਤੇ/ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਫਿਕਸਿੰਗ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਦਿਓ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ।

69. ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਾਣੀ ਬਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਟੈਚੂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਤਰਕਸੰਗਤ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਲਟਾ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਹਿਤ ਅਰਥ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਿਤਵ ਤੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮਾਨਣ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ/ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪੱਖਪਾਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ

ਲਈ, ਵਿਜੈ ਕੁਮਾਰ (ਉੱਪਰ), ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

70. ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਹਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜੇ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਬੇਤਰਕਸੀ ਅਤੇ ਨਾਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਿਰਾਸਤ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਮੁੱਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਵਾਂਛਨੀਯ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਜੋ ਅਨੁਚਿੱਤ 14 ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਆਖਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਇੱਥੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

71. ਮਿਸਟਰ ਲੁਥਰਾ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਦਾਵੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3-ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪੇਸਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖਤਰਨਾਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਬੂਟਲੇਗਰਸ, ਡਾਕੂਆਂ, ਡਰੱਗ ਅਪਰਾਧੀਆਂ, ਗੁੰਡਾਂ, ਅਨੈਤਿਕ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੇ ਐਕਟ, 1986 ("1986 ਐਕਟ", ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਹਿਰਾਸਤੀ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਸਬੰਧੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1995 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 7ਬੀ ਅਤੇ 8ਬੀ ਅਧੀਨ 4 (ਚਾਰ) ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.ਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸਬੰਧੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ।

72.ਮਿਸਟਰ ਲੁਥਰਾ ਨੇ ਚੇਰੁਕਾਰੀ ਮਣੀ ਬਨਾਮ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਨਿਰੰਤਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਅਧਿਕਤਮ ਸਮਾਂ ਤੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ।

73. ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਪੇਸਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਨੇ ਚੇਰੁਕਾਰੀ ਮਣੀ (ਉਪਰੋਕਤ) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।" ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮਿਸਟਰ ਲੁਥਰਾ ਨੇ ਚੇਰੁਕਾਰੀ ਮਣੀ (ਉਪਰੋਕਤ) 'ਤੇ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

74. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਸਟਰ ਦਵੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੇਸਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 44 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ:

"*** ਐਕਟ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਚਿੰਤਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ***"

75. ਮਿਸਟਰ ਲੁਥਰਾ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਦ੍ਧ੍ਰਿਤ ਵਾਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਰਚਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

76. ਮਿਸਟਰ ਦਵੇ ਨੇ ਅਗਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਪਤੀ ਦੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

77. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੇਸਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਵੈਧ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ 65 ਅਤੇ 71 ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਦ੍ਧ□ਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

"65. *** ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਢੋਆਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਤਾਂ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਪਟਾਈ ਗਈ ਸ਼ਰਾਬ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ ਜੋ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੈ ਤਾਂ 1986 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕੈਮੀਕਲ ਪਰੀਖਣਕਾਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ।

...

71. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਖਪਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਬਿਆਨ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਇਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ***"

78. ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿੱਚ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ 12 (ਬਾਰਾਂ) ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਵਧੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੇ ਬਿਨਾਂ।

79. ਪੇਸਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਾਏ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਮਿਲੀ।

80. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪੇਸਲਾ ਨੂਕਰਾਜੂ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ, ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਦਵੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਦਵੇ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿਚਕਿਚਾਹਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਿਸਕਰਸ਼

81. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਨਤੀਜਤਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ

ਚੁਕੌਤੀ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

82. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ, ਭਾਵ, ਨਜ਼ਰਬੰਦ, ਤੁਰੰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate